

а ще отблъсква злото. Щомъ е дошълъ на земята, човѣкъ ще допуска въ живота си и доброто, и злото като възможности, а той самъ, като разумно същество, ще седи въ срѣдата, между доброто и злото, и ще работи. Колкото и да се пази отъ злото, човѣкъ все ще се намира подъ негово влияние, както и подъ влиянието на доброто. Обаче, за да не изпитва разрушителното влияние на злото, човѣкъ не трѣбва да го допуска въ ума, въ сърдцето и въ волята си. Вънъ отъ човѣшкитѣ мисли, чувства и постѣпки, злото не е опасно. То е сила, която може да се използва разумно. Докато развалена-та храна не се приеме и асимилира отъ организъма, тя не е вредна. Приемеш ли се отъ организъма, тя става вредна. Такова нѣщо представя злото за ума, за сърдцето и за волята на човѣка.

Лошитѣ мисли и чувства сж отрова за ума и за сърдцето на човѣка. Запримѣръ, нѣкой се моли на Бога да му даде пари, да забогатѣе. Щомъ не получи отговоръ на молитвата си, той се разколебава въ съществуването на Бога. Щомъ човѣкъ се разколебава въ съществуването на Първата Причина, това показва, че желанието му да забогатѣе не е било на мѣсто. Който иска пари, той трѣбва да се обърне къмъ онзи, който ги е сѣкълъ, а не къмъ Господа. Едно време, когато поискали пари отъ Христа, да плати данѣкъ на държавата,